De delegerede kunde med Glæde tage imod Aarhuskredsens Hyldest, idet de forstod, at den ydedes den Sag, de havde den Ære at repræsentere. De kunde derfor ikke andet end forlade Aarhus med Forstaaelsen af, at der i denne Kreds baade er Energi og Varme for den store Fællessag.

Literatur.

Om Kvindernes særlige Sygdomme og hvorledes de bedst forebygges. Et Foredrag af Dr. *Lawson Tait*, Læge ved Kvindehospitalet i Birmingham. Oversat af Fru *** med et Forord af Dr. med. *Vilh. Heiberg*. Gyldendalske Boghandels Forlag.

Bogen fremtræder jo temmelig fordringsløs, udgiver sig kun for Aftryk af et Foredrag, eller — maaske rettere — af Optegnelserne til et saadant. Man er derfor ikke berettiget til at stille større Krav i Retning af Udførlighed og Fordybelse i Enkeltheder, end et Foredrags indskrænkede Plads kan tillade under Behandlingen af et saa stort Emne. Snarere kunde man være berettiget til at mene, at vi af den Grund godt kunde have undværet nærværende Oversættelse. Da den imidlertid er let læselig og godt oversat, kan den — skønt den ikke giver noget egentlig *nyt* Bidrag — faa sin Betydning ved sin Korthed og Prisbillighed, idet den derved kan blive læst af mange. Den første Halvdel af Spørgsmaalet — om Kvindernes særlige Sygdomme — behandles bedst. Der peges med Eftertryk paa Farerne i de Perioder i Kvindens Liv, hvor den almene Bevidsthed i Reglen ikke finder, at der er noget videre at iagttage: fra 14 til 18 Aars Alderen og Overgangstiden ved 50 Aars Alderen. Hvorledes Sygdommene bedst forebygges, siges der mindre om. Muligt er det dog ogsaa lidt overdrevet, naar Foredragsholderen (Side 19) siger, »at imellem 14 og 48 Aars Alderen er enhver Kvinde Invalid i mindst en Fjerdedel af sin Tid,« Og det lyder næsten lidt komisk, naar han for ret at udtrykke sin Medlidenhed, midt i en Tilhørerkreds af Kvinder, udbryder (Side 16): »Ingen Overbevisning er mere rodfæstet i min Sjæl, end at jeg har Grund til at være inderlig taknemlig for, at jeg hører til det andet Køn.«